

στο σπίτι του Πάτριξ Στώντον, του αδελφού του Λούις, στο Κότγουι της κομητείας του Κέντ. 'Ας την ημέρα εκείνη όμως κάθε προσπάθεια της μητέρας της Χάρριετ να την δη, έμποδίστηκε με τον πιο σκληρό τρόπο από τους αδελφούς Στώντον, που είχαν σκοπό να εξαφανίσουν την κόρη της και να κληρονομήσουν την προίκα της.

Κι' αλήθεια, την εξαφάνισαν με τον πιο μυστηριώδη τρόπο και δεν αν' ανεκαλύπτοντο ποτέ, αν μιά συγγενής των Μπιούτερο - Φίλντ, από μιά παραξενή σύμπτωση, δεν υπομαζότανε τον Πάτριξ Στώντον.

Ο Πάτριξ Στώντον είχε πάει εκείνη την ημέρα στη Δημαρχία του Πιντς για να κάνει τη δήλωση του θανάτου της Χάρριετ, πράγμα που παραξένεψε άμεσα μιά συγγενή της νεκράς, που βρισκόταν κατά τύχη μέσα σ' εκείνο το γραφείο, και την έκανε να τρέξει άμεσα και να ειδοποιήσει την κ. Μπιούτερο - Φίλντ.

Από αυτή τη μοιραία σύμπτωση ανεκαλύφθη ύστερ' από λίγες ημέρες όλη η τραγωδία της Χάρριετ. Οι δυο αδελφοί κι' η γυναίκα του Πάτριξ Στώντον δεν την είχαν δολοφονήσει, αλλά την είχαν αφήσει να πεθάνη ένα - σιγα από την πείνα, αφού πρώτα την έβαλαν να υπογράψη όσα έζηωρητήγιο της περιουσίας της στο όνομα του άνδρός της.

Οι τρεις λοιπόν αυτοί έγκληματες και μιά άλλη γυναίκα, συνεννοηζόταν, καταδικάζοντας σε θάνατο. Από μιά όμως περιέργη μεταστροφή της κοινής γνώμης, κι' οι τέσσερες μελλοθάνατοι έλαβαν χάρι. Κι' έτσι, ύστερ' από μερικά χρόνια, συνάντησα στη φυλακή του Νορθάμπτον τον Λούις Στώντον.

Ο δολοφόνος της Χάρριετ Μπιούτερο - Φίλντ ήταν υπόδειγμα καταδίκου. Ποτέ δεν παραπονιόταν και ποτέ δεν παρουσάζοτανε μπροστά μου με συνθροπικό πρόσωπο. Αιτή η διαγωγή του έγινε άφορη να μετριασθή η ποινή του και να τον λυτρώσει από τη ζωή της φυλακής...

Ο Λούις Στώντον, μεταμορφωμένος σε υποδειγματικό άνθρωπο, όταν έφτανε από το Νορθάμπτον, άρχισε να κάνει ένα μικρό εμπόριο και να κερδίζει τίμια τη ζωή του. Πρώτος ο διακόρορ του, και να τον βοηθήσει, του είχε δώσει 100 λίρες κι' οι φίλοι του έπειτα διάφορα άλλα μικρά ποσά. Μ' αυτόν τον τρόπο ο δολοφόνος της Χάρριετ άνοιξε ένα μικρό κατάστημα, άλλαξε όνομα και λησιμονήθηκε από τον κόσμο...

Αυτό άραγε δεν εινε ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα, που μπορεί ν' αναφέρει κανείς για ν' αποδείξη ότι η ποινή του θανάτου εινε ένας ανακρονισμός κι' ότι πρέπει να καταργηθή :

Εγώ τουλάχιστον έχω τη γνώμη ότι δεν πρέπει να είμαστε άδυσώπητοι στις καταδικαστικές μας αποφάσεις.

ΣΕΡ ΜΗΑΖΙΑ ΘΟΜΣΩΝ

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Τ' ανήσυχό μου το μυαλό πάντα πετάει σε νέα και κουρασμένη σκέψη μου γύρω σου έχει άπλωθει βλέπω δυο μόνια καστανά, δυο μάτια όνειρεμένα κι' ένα κλαδάκι γιασεμιάς, πούχει πια μαραθιά.

"Αχ ! πώς αλλάζουν οι καιροί ! Λουλούδα μωρομένα που χάναν γύρω ειωδιά, τώρα έχουν νεκρωθί, όλα περάσαν, χάθηκαν, ούσαν όλα για μένα. τ' αηδόνια πια δεν κλαιδοίν, μαθήσανε οι άνθησι.

Κλαίει ή ιτιά στον κηπο σου, με τα κλαδιά γεομένα, μέσα στης στέγρας το νερό, θαρρείς ποει κι' αυτή, λές και θρηνηι το χωρισμό, θρηνηι τα περασμένα, και που δεν ξαναγυρνάει, κάτι πούχει χαθί.

Και τώρα μόνος τριγυρνώ, με χείλι μαραμένα, με μοναχή μου συντροφιά μι' άνάμησι πικρή, που με κρατάει σλάβο της σ' όνειρατα χαμένα κλαίω μι' αγάπη π' άνθηξε, μα τώρα εινε νεκρή.

Α. Κ.

ΣΥΜΒΟΛΑ

Για δές, ψυχή μου, ύψώνονται θλιμμένοι γύρω οι κλώνοι, κίτρινα φύλλα ο άνεμος σέρνει μαζί του οιάδι, κι' άπόψ' έδω στην άκρη μας είμαστ' οι δυο μας μόνοι, μόνοι... κι' άλλώνεται παντού νοσταλγικό το βράδι.

Για δές, τριγύρω οι πόθοι σου, άστρα θολά, οβισμένα, κι' ή θύμησες — χογγόφτερα (πουλιά — ξαναγυρνούνε, μιάν άνοιξι που χάρηκες, θιμί — ζοντάς σου — ώϊμένα — τώρα, που γύρω τα χρυσά ξεροτά (κλαδα πενθούνε.

ΣΠΥΡΟΣ Γ. ΓΙΑΝΝΑΤΟΣ

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο τετρακέρατος αβάς. Πώς εξημέμινε τον πριγκιπα Κονδε. Ρουμανικά γαμήλια έθιμα. Το πανηγύρι των Αγίων Άποστόλων. Νυφειάχαρ και έκθεσις πριγκών. Άλλοελισμός και μακροβιότης, κτλ. κτλ.

Ο πριγκιπ Κονδε είχε προσκαλέσει κάποτε σε γεύμα τον αβά Βουαζηνό. Ο αβάς όμως λησιμόνησε έντελώς την πρόσκλησι και δεν έπληξε στο γεύμα.

Την άλλη μέρα έμαθε από κάποιο φίλο του ότι ο πριγκιπ διςαρ-στήθηκε πολ' εναντίον του. Ο Βουαζηνό, ανιασθανόμενος τότε το σφάλμα του, πήγε στο σπίτι του Κονδε για να του ζητήσει συγγώμη.

Ο πριγκιπ όμως άμα τον ειδη του γύρισε άμέσως τις πλάτες.

— Ά ! Ύψηλότερε, φώναξε τότε ο ευφύης αβάς, ή είννομοσύνη μου προς ύμάς εινε άπειρος, γιατί, ένω επιστενα ότι διςαρσρηθήκατε εναντίον μου, βλέπω τώρα ότι ειλανήθη.

— Και πώς το συμπεραίνετε αυτό ; ρώτησε ψυχρά ο πριγκιπ. — Από το ότι ή ύμετέρα Ύψηλότης μου στορέει τα νύτα, πράγμα που δεν συνήθει να κάνει άπέναντι των έχθρών της.

Ο πριγκιπ έγέλασε με την έξυπνη αυτή απάντησι και συγχώρησε τον ευφύη αβά.

* * *

Οι Ρουμάνοι που κατοκοίν στα Δυτικά Καρπάθια έχουν μερικά πεσοφότα έθιμα, σχετικά με το γάμο.

Κάθε χρόνο, δηλαδή, την ημέρα της εορτής των Αγίων Άποστόλων, στην κορυφή του βουνού Γάινα — σ' ένα ύψος πέντε χιλιάδες έξακόσιους πόδας πάνω από την επιφάνεια της θαλάσσης — γίνεται ένα μεγάλο πανηγύρι, που μοιάζει με νυφειάχαρ. Στο πανηγύρι αυτό μαζεύονται από τα περιχώρα όλα τα κορίτσια της παντρειάς, για να βρουν γαμπρό. Έπί έτη ολόκληρα ή Ρουμανίδες των Καρπαθίων προτοιμάζονται για το πανηγύρι αυτό, γιατί πρέπει να πάρουν μαζί τους... και την προίκα τους ! Γι' αυτό επί έτη γενθών, ύφαινοιν, κεντούν, ράβουν, κι' όταν τέλος έτοιμάσουν όλα τα προικιά τους, τα βάζουν μέσα σε θυοορφα σαλισμένα κιβώτια, τα φορτώνουν σε μουλάρια και τραβούν μαζί με τους συγγενείς τους για το πανηγύρι των Αγίων Άποστόλων, που κρατάει δυο - τρεις ημέρες.

Στην κορυφή της Γάινας κάθε οικογένεια, που έχει κόρη για παντρειά, στήνει μιά σκηνη, στην όποια εκθεται τα προικιά της, για να τα ιδούν οι ένδιαφερόμενοι και να εκτιμήσουν τόσοσν αυτά, όσο και τη νύφη.

Οι επίδοσοι γαμπροί, φορτώντας συνήθως μιά άργυροφόρησι νύφη, προσέρχονται συνοδοιόμοιοι κι' αυτοί από τους συγγενείς τους. Όταν γίνη ή έκλογη της νύφης, επακολουθούν άμέσως και τ' άρραθολογίσματα, τα όποια είνουγι ο ήρωιμος της νύφης των Αγίων Άποστόλων. Σπανίος δέ συμβαίνει να πάη μιά νέα με την προίκα της στο πανηγύρι αυτό και να μείνη άξενηγώρητη. Γιατί τά σινουκεία συνήθως σιμφονούνται από πρίν κι' έτσι ή νύφη, πηγαίνοντας στην κορυφή της Γάινας, εινε σίγουρη ότι την περιμένει εκεί ο γαμπρός.

Κατά την έπιστροφή τους τα έντυχιμένα ζευγάρια εινουν, τραγουδάνε και διασεκεδάζουν με την καρδιά τους.

* * *

Η Άγγλική Ίατρική Έταιρεία θέλησε τελευταίως να εξακριβώσει ποιά επίδρασι έχουν τα οινόπνευματώδη ποτά στην μακροβιότητα.

Η έπιτροπή, λοιπόν, που ανέλαβε να εξετάση το ζήτημα αυτό, έμελέτησε 4.234 περιπτώσεις ανθρώπων, που είχαν πεθάνει τον τελευταίο καιρό και τους όποιους διήρησε στις έξιης πέντε κατηγορίες : 1) Σ' εκείνους που ποτέ δεν είχαν βάλει στο στόμα τους οινόπνευματώδη ποτά. 2) Σ' εκείνους που πίνον εν μέτρο. 3) Σ' εκείνους που πίνον χωρίς την πρόθεσι να μεθύσουν. 4) Σ' εκείνους που πίνον ταχτικά από συνήθεια, και 5) στους μεθύσοις.

Ίδου τώρα και ο μέσος όρος μακροβιότητος των ανθρώπων που ήπαγονται στις διάφορες αυτές κατηγορίες :

- 1) "Όσοι δεν πίνον ποτέ τους, ζοίν 51 χρόνια, και 23 μέρες.
- 2) "Όσοι κάνουν μετρίαν χρήσιν οινόπνευματωδών ποτών ζοίν 63 έτη και 13 ημέρες.
- 3) "Όσοι πίνον χωρίς την πρόθεσι να μεθύσουν, ζοίν 49 έτη και 64 ημέρες.
- 4) "Όσοι πίνον ταχτικά από συνήθεια, ζοίν 57 έτη και 59 ημέρες.
- 5) Οι μεθύσοι, τέλος ζοίν 53 έτη και 3 ημέρες.

Το περιεργο σχετικάς εινε ότι όσοι δεν πίνον καθόλου, ζοίν τα λιγώτερα χρόνια. Ύστερ' από αυτούς έρχονται οι μεθύσοι. Τέλος, περισσότερα χρόνια άπ' όλους ζοίν εκείνοι που κάνουν μετρία και λογική χρήσιν ήρωιπνευματωδών ποτών.

